

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 157. Nobilium querelæ ad Ordinum comitia delatæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

cum alio quodam Archiepiscopo cunctis, Sæcul. XV.
quæ Sorbonensis Doctor dictitabat, se- A.C. 1484.
se opposuisset, hinc nihil hac super re
definitum est; eoquod minus consultum
före videretur, sub primis Regni auspi-
ciis cum summo Pontifice simultates or-
diri, ac lites fuscitare, quibus publica
tranquillitas turbaretur.

§. CLVII.

Nobilium querelæ ad Ordinum co- mitia delatae.

Audiebantur etiam preces Nobilium,
qui graviter conquesti sunt, quod
frequentius non sine maximo eorum
damno tam primariæ quam secundariæ
clientelæ Nobilitas ad bellum evocaretur,
& Nobiles non solum in sylvis Regi
propriis, sed in ipsis eorum ditionibus
venandi libertate privati, hancque ob rem
gravibus molestiis affecti fuissent; Lu-
dovicus enim XI. juris venandi adeo te-
nax erat, ut illud inita regni sui posses-
sione omnibus adimeret, nec non cujus-
cunque conditionis ac status personis,
indicta capitis poena, inhiberet, ne quis
vel solus vel unacum venatorum agmine
venatum ire præsumeret, absque nova
concessione ipsius Regis chirographo fir-
mata. Hæc lex ipso quoque regiæ stir-

O 5 pis

Sæcul. XV.
A.C. 1484.

pis Principes complectebatur, atque haud temere conjiciunt Historici, hanc ipsam Regis constitutionem pluriū ad bonū publici bellum contulisse. In hisce aetate comitiis Rex Nobilium querelis detulit, eisque, ut exasperatos illorum ammos sedaret, pristina venationum iurisstituit, necnon census redimendi facultatem, quam etiam petierant, concessit, ac denique pollicitus est, nullos deinceps Nobiles Regis clientes absque extrema necessitate amplius esse convocandos.

§. CLVIII.

Civium querelæ.

Tertius quoque Regni status in ci-
tiis suas exponebat querelas; cives enim regnum pecuniis exhaustum graviter lamentabantur, caussati, eas a Papa legatis Romam redeuntibus ex Francia extrahi, ingentem quoque auri vim in Lugdunensium nundinis ad exterias regiones deferri; postea vehementius querebantur, eoquod continuo milites eorum agros urbesque non sine gravissimo populi damno peragrarent, denique communis omnium comploratio erat, non modo ob immodica tributa, ab eis sine omni pietate crudeliter hucusque extor-

ta,